

4. DE WOORDEN VAN CHRISTUS ZETTEN DE MENSELIJKE NATUUR OP ZIJN KOP

Soms gaan de uitspraken van Jezus dwars tegen ons eigen zelfbeeld in. Dit komt niet alleen doordat onze ware werkelijkheid in het niet-zichtbare zit (in ons hart, in 'het verborgene'), maar ook door de onthulling van Jezus dat "God in het verborgene ziet". We kunnen ons wel aan de blik van de andere mensen onttrekken, maar in het niet-zichtbare van onszelf wordt dit verborgene door een andere blik getroffen, namelijk door de blik van God. Voor mensen is het mogelijk te bidden zonder echt te bidden of te vasten zonder echt te vasten. Maar God ziet in het verborgene: "Maar als je aalmoezen geeft, laat dan je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Zo blijft je aalmoes in het verborgene, en jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen...Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet zal je ervoor belonen" (Matteüs 6: 3,6). Innerlijk is de mens met God verbonden.

Denken we terug aan de teksten van Matteüs en Lucas: "Ik kom een wig drijven tussen een man en zijn vader, tussen een dochter en haar moeder...Denken jullie dat ik gekomen ben om vrede te brengen op aarde? Geenzins, zeg ik jullie. Ik kom verdeeldheid brengen. Vanaf heden zullen vijf in één huis verdeeld zijn: drie tegen twee en twee tegen drie". We hebben gezien dat de relaties tussen mensen onderling gebaseerd zijn op het principe van wederkerigheid. We beminnen de mensen die ons beminnen en we haten de mensen die ons haten. Hier wordt alleen rekening gehouden met de werkelijkheid van de mensen zelf. Maar deze wederkerigheid tussen mensen kan ook negatieve vormen aannemen: vijandigheid, onverschilligheid, competitie, tegenwerking, leugen, achterdocht, haat, agressie, geweld, oorlog. Wanneer de wederkerigheid zich beperkt tot de mensen onderling dan wordt de innerlijke verhouding met God buitenspel gezet. Jezus draait de wederkerigheid om. In de innerlijk verborgen relatie tussen God en de mens gaat het juist om de niet-wederkerigheid: "Heb je vijanden lief, doe goed en leen geld aan anderen *zonder iets terug te verwachten*, dan zullen jullie rijkelijk worden beloond, en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn, *want ook Hij is goed voor wie ondankbaar en kwaadwillig is*" (Lucas 6: 34). Voor Jezus is de relatie tussen de mens en God niet wederkerig. God is goed voor iedereen. Dit bevat de kern van het christelijk geloof: "Jullie zijn kinderen van God". "Noem niemand op aarde vader, want jullie hebben maar één Vader, de Vader in de hemel" (Matteüs 23:9). Dat is de nieuwe definitie van de werkelijkheid van de mens. Het gaat nu om relaties tussen levende mensen die vooraf bepaald zijn door de innerlijke relatie die elk mens heeft met God. Er ontstaat een nieuwe wederkerigheid tussen mensen als kinderen van God met dezelfde Vader. We zijn dus in feite 'zonen' en 'dochters' van elkaar.

'De mens wordt als levend Ik voortgebracht in het onzichtbare en Absolute Leven van God.

Aangezien ieder levend Ik het vermogen mist om zichzelf het leven te geven, kan hij dit leven ook niet ontlennen aan een ander levend Ik dat even machteloos is als hijzelf en dat evenmin in staat is om zichzelf het leven te geven. Alleen een Almachtig Leven, dat in staat is zichzelf het leven te geven – het unieke en Absolute Leven van God – alleen dat kan zijn adem inblazen bij allen die het doet leven en die daarom in absolute zin zijn 'kinderen' zijn' (Henry, 2016). Wanneer Jezus te horen krijgt dat zijn moeder en zijn broers Hem zoeken, antwoordde Hij: "Wie zijn mijn moeder en mijn broers?" Hij keek de mensen aan die in een kring om hem heen zaten en zei: "Jullie zijn mijn moeder en mijn broers. Want iedereen die de wil van God doet, die is mijn broer en zuster en moeder" (Marcus 3: 32-35, Matteüs: 12:48-50, Lucas 8: 19-21).

Bron: Michel Henry (2016), *Woorden van Christus*. Kampen: Van Warven.

SV

Uit: Andreasblad nr. 6, 22 april 2017